

РЕШЕНИЕ

№ 39558

гр. София, 13.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **9996** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Х. М., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 216Х/13.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-1798/23.06.2026 г.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение, като се твърди, че същото е немотивирано и постановено в противоречие с административнопроизводствените правила и материалния закон. Жалбоподателят оспорва извода, че последваща му молба е недопустима за производство по предоставяне на международна закрила. Настоява, че в случая е налице липса на добра администрация. Оплаква се, че административният орган не е извършил задълбочена преценка на изложените факти. Позовава се на възникнали нови обстоятелства в държавата му по произход. Моли Съда да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на последващата му молба по общия ред в производство за международна закрила. В с.з. жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Интервюиращ орган при ДАБ, в с.з. не изпраща представител, но чрез юк.Р. е подал писмена защита, с която оспорва жалбата, взема становище за нейната неоснователност и моли тя да бъде отхвърлена.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

За първи път А. Х. М. е поискал закрила с молба вх.№ 3249/05.09.2024 г. По време на административното производство чужденецът самоволно е напуснал РПЦ-Х., където е бил настанен, поради което Председателят на ДАБ при МС е постановил Решение № 13004/13.12.2024 г., с което производството за предоставяне на международна закрила е прекратено. Впоследствие същото е възобновено и молбата за закрила е разгледана по същество, като с Решение № 669/08.04.2026 г. е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е обжалвано пред Административен съд-София град, който с Определение № 27887 от 10.07.2026 г. по адм.дело № 8230/2026 г. е оставил без разглеждане искането за спиране изпълнението на Решение № 699/08.04.2026 г., както и искането за произнасяне относно правото на А. Х. М. да остане на територията на Република България, до окончателното приключване на съдебното производство по жалбата. В тези му части производството по делото е прекратено.

На 23.06.2026 г. А. Х. М. е подал последваща молба за предоставяне на международна закрила, в която е посочил, че са налице нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Посочил е, че в С. съществува реална опасност от тежки посегателства върху живота и сигурността му, а наред с това след завръщането си като напуснал страната, за него е налице риск от разпит, задържане или преследване.

С обжалваното Решение № 216X/13.07.2026 г. интервюиращият орган, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ е отказал да допусне за разглеждане по същество последваща молба за закрила, като е основал отказа си с чл.13, ал.2 от закона - подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

По делото бяха приети следните писмени доказателства:

От ГПУ-К. беше представена Докладна записка № 4379р-25528/26.08.2024 г., послужила за издаване на Заповед УРИ 4379ПАМ-1016/26.08.2024 г. относно налагане на ПАМ Връщане спрямо жалбоподателя.

От ответника беше представена справка за актуалната обществено- политическа обстановка в С. към м.септември 2026 г.

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на молителя на 03.08.2026 г., жалбата е подадена на 10.08.2026 г. с вх.№ УПЗ4486, и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – М. М. - мл.експерт в РПЦ-Х., определен за интервюиращ орган със Заповед № РД-05-417/12.06.2026 г., в рамките на предоставената му предметна компетентност по смисъла на чл.76б ЗУБ и в рамките на законоустановения срок от 14 работни дни.

Актът е постановен в писмена форма и съдържа фактически и правни основания за издаването му, поради което отговаря на изискванията на закона.

Производството е по реда на чл.76б ЗУБ, уреждащ специалната процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила.

Издателят на обжалваното решение е приел подадената от А. Х. М. молба за последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ, тъй като преди депозирането ѝ е било налице влязло в сила решение на Председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Този извод е неправилен, тъй като не намира опора във фактите по случая.

Според легалната дефиниция на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за

отхвърляне на молбата.

В същия смисъл е легалната дефиниция, дадена в чл.3, т.19 от Регламент от (ЕС) 2024/1348: "последваща молба" означава допълнителна молба за международна закрила, отправена в някоя държава членка след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато молбата е била отхвърлена поради изричното ѝ или мълчаливо оттегляне.

В случая, към момента на подаване на последващата молба (23.06.2026 г.), не е било налице влязло в сила решение за отхвърляне на първоначалната молба.

Както се изясни по-горе, постановеното Решение № 669/08.04.2026 г. на Председателя на ДАБ за отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, е обжалвано пред АССГ, където е образувано адм.дело № 8230/2026 г. По делото е постановено Определение № 27887 от 10.07.2026 г., с което Съдът е оставил без разглеждане искането за спиране изпълнението на Решение № 699/08.04.2026 г., както и искането за произнасяне относно правото на А. Х. М. да остане на територията на Република България, до окончателното приключване на съдебното производство по жалбата. В тези му части производството по делото е прекратено. Липсва произнасяне по законосъобразността на обжалваното Решение № 669/08.04.2026 г., поради което не може да се приеме, че същото е влязъл в сила административен акт.

Ето защо подадената молба за предоставяне на международна закрила с вх.№ КП-01-1798/23.06.2026 г. не представлява последваща молба по смисъл на ЗУБ и на Регламент от (ЕС) 2024/1348.

Това прави постановения по нея административен акт незаконосъобразен.

Наред с това Съдът съобрази, че по силата на чл.79, § 2 от Регламент (ЕС) 2024/1348 разпоредбите на същия се прилагат по отношение на молбите за международна закрила, подадени от 12 юни 2026 г. включително. Разглежданата молба е подадена на 23.06.2026 г., което налага извода, че производството се развива при условията и по реда на регламент. При това положение следва да намери приложение нормата на чл.55, § 1 от регламента, която предвижда молба, отправена, когато все още не е взето окончателно решение по предишна молба от същия кандидат, да се счита за допълнително становище, а не за нова молба. Това допълнително становище се разглежда в компетентната държава членка в рамките на текущото разглеждане по административната процедура или в рамките на евентуална текуща процедура по обжалване, доколкото компетентният съд може да вземе предвид елементите, на които се основава допълнителното становище.

Като взе предвид, че по адм.дело № 8230/2026 г. на АССГ се обжалва Решение № 699/08.04.2026 г., което до момента не е приключило, като липсва произнасяне по законосъобразността на решението, поради което въпросното допълнително становище (а не нова молба съобразно чл.55, § 1 от регламента), следва да се изпрати за разглеждане наред с оспореното Решение № 699/08.04.2026 г.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК и чл.55, § 1 от Регламент (ЕС) 2024/1348, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 216X/13.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната молба на А. Х. М., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-1798/23.06.2026 г.

ИЗПРАЩА молба вх.№ КП-01-1798/23.06.2026 г. за предоставяне на международна закрила,

подадена от А. Х. М., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], същата представляваща допълнително становище, за разглеждане по адм.дело № 8230/2026 г. на АССГ, наред с оспореното Решение № 699/08.04.2026 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: